

Aleksis K

Upsalan kuningas

Tekipä taas Harri Holkeri ikävän tempun. Meni ruotsinlaivalla sanomaan, että Ruotsi on ihan kaksinaamainen valtakunta. Muuta ei tarvittu, kun ne jo huomasiivat sen itsekin, ja panivat hallituksen kävelemään.

Nyt meidän on kyllä suomalaisina kannettava vastuu pääministerimme tekosista naapurisovun nimissä. Muutoin Ruotsi saattaa vaikka julistaa meille sodan, tai mikä vielä pahempaa: sieltä alkaa tulvia tänne joukoittain sosiaalidemokraatteja poliittisina pakolaisina.

Kun meitä vielä samaan aikaan pelotellaan itärajan takaa tulevilla taloudellisilla pakolaisilla, olemme taas kerran varsinaisessa lirissä geopoliittisen asemamme ja paupäisten johtajiemme takia. Sikäli kuin yhtään kannatamme perestroikaa ja Gorbatshovia, emme ikinä päästä kansallista kokoomusta pitämään laivaseminaaria Georg Otsille, emmekä ainakaan Holkeria puhumaan siellä.

Mutta siis tämän Ruotsin kanssa on jotain tehtävä, koska siellä johtajapula on akuuttina päällä. Meillä taas on johtajia paljon enemmän kuin itse tarvitsemme, on presidenttiä, toista tusinaa ministeriä, kokoomuksessa ainakin kolme tasavahvaa presidenttiehdokasta ja vielä yksi pääministeri. Ruotsissa sen sijaan ei ole tällä hetkellä muuta kuin kuningas ja kuningatar, jollaiset meiltä tyystin puuttuvat.

Tästä muodostuukin melkein itsestään yhteispohjoismainen virkapaketti, jolla molemmat saavat mitä tarvitsevat. Me tällä kertaa parempiosaisina voimme hyvinkin

harkita Harri Holkerin luovuttamista Ruotsin pääministeriksi, jotta puntit jotenkin tasoittuisivat. Uraus on raskas, mutta me ymmärrämme, että hölötyksensä jälkeen Holkeri itsekin kunnian miehenä haluaa tehdä jotain Ruotsin hyväksi. Ja juuri hän jos kuka pystyy korjaamaan Ruotsin kaksinaamaisen maineen, sillä sen yksinaamaisempaa pääministeriä ei olekaan kuin Holkeri.

Tarkasti ja epäitsekkäästi asiaa harkittuaan Suomen kansa lienee valmis jopa suosittelemaan Holkeria Ruotsin pääministeriksi ja panemaan vielä kaupanpäällisiksi pussillisen konsensusta. Ovathan hekin hädän hetkellä lähettäneet tänne ystäviä, viimeksi Krister Petterssonin.

Jos Suomen lahja saa omanarvontuntoiset ruotsalaiset tuntemaan itsensä jotenkin nöyryytyiksi, voimme suostua siihenkin, että vastalahjana Ruotsin kuningaspari muuttaa Suomeen. Se ratkaisisi monta asiaa. Presidentti Koiviston ei tarvitse enää miettiä kolmatta kautta, kun hän tietää maan olevan muutenkin turvallisissa käsissä. Presidenttipeli kokoomuksen sisällä ja muuallakin loppuu siihen paikkaan, sillä Kaarle Kustaa ja Silvia ovat vielä nuoria ihmisiä, heillä on elinikäinen virka ja vielä perillisiäkin.

Ja mikä parasta: Harri Holkerin ei silti tarvitse lopettaa pyrkimystään yöspäin – hän vain voi jalostaa presidenttipelin kuningaspeliksi. Sepä olisikin mojovaa, kun kohta Ruotsissa istuisi suomalais-syntyinen lahjakuningas joka kenties tunnesyistä voisi siirtää valtaistuimensa Upsalaan.